

ЯК СКЛАДАЮТЬ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ?

Громадянин Іван Шеремета із Спироків, Н. П., переслав на позичку 500 доларів в готівці в суму салукарного збору.

Нині підписаний записав до попередньої сто доларів ШЕ НОВИХ П'ЯТСОК ДОЛАРІВ НА ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ. Я знаю, що це, що я позичаю, є вярницею. Мої брати та Україні не позичили, а в мене 10 доларів, що позичаю. Діти своєї здоров'я, свою кров, свою руну, очі, серце, сломав шість своєї жотти віддаю і то дано безповоротно в нічу нашою обороні. Я знаю, що це, що я позичаю, є вярницею. Мої брати та Україні не позичили, а в мене 10 доларів, що позичаю. Діти своєї здоров'я, свою кров, свою руну, очі, серце, сломав шість своєї жотти віддаю і то дано безповоротно в нічу нашою обороні. Я знаю, що це, що я позичаю, є вярницею. Мої брати та Україні не позичили, а в мене 10 доларів, що позичаю. Діти своєї здоров'я, свою кров, свою руну, очі, серце, сломав шість своєї жотти віддаю і то дано безповоротно в нічу нашою обороні.

ДIPLOMATIC REPRESENTATIVE OF GALICIA, Dept. 2, 1901 Columbia Road, N. W. Washington, D. C.

П. Т. З отсено карткою посилаю на Ваші руки суму \$... 00, словами... доларів як позичку Галицькій Державі. Гроші ці мають бути вжиті Галицьким Урядом, якого головою є Др. Еуген Петрушевич, на борбу за визволення Галичини з під польського пановання. Бонд (запис довжини) прошу прислати мені на такий адрес:

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ СКІЛЬКИ ВАША ГРОМАДА ПОВИНА ЗЛОЖИТИ НА ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ?

Се заєднані від числа дорослих Українців у Вашій місцевості, які заробляють самі на себе і мають тепер роботу. Числячи, що кожний такий Українець може жертвувати щорічно 10 доларів у вигляді у Вашому громадському припорі 50 таких Українців, то вони повинні б зложити кругом 500 доларів, а як 100, то Ваша громада повинна б зложити 1000 доларів.

Чи Ваша громада зложила стільки гроша, що повинна? Се тільки Ви самі можете і повинні найкраще знати.

КУПУЙТЕ ГАЛИЦЬКІ БОНДИ!
БОРОНИТЬ РІДНИЙ КРАЙ!

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА—СЕ СИЛА — ПИШИТЬ ПО НАЙНОВІШИЙ ШІННИК КНИЖОК. "СВОБОДА", 83 Grand Street, JERSEY CITY, N. J.

ДОПИСІ

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Помилки до громадян із села Семушова, пов. Сянк.

Родились Ми тут, в Картереті, дістали писемко із нашого селу до Семушова, у котрому просят нас нашу грошадку, щоб ми допомогли. Потреба школи, бо стара вже валиться, потреба читального та громадського дому. Ляк, тишайсь, бо вони радять, щоб помістивши вистроили без рідної школи, а наша модада щоб не мала ніякого місця, щоб зійтись, щоб прочитати що-небудь у своїй рідній місцевості.

Не кажіть, що се в нас нічого не обходиться, що ви не вернете до краю і не дбаєте, чи там буде школа, читальня та друге. Таке то наша рідна кров. Таке то просят наших братів, наших сестер, рідних наш!

Чи ви знаєте, що тепер, у люту зиму, наші хлопці, які звірюються, чи не жаль вам, які доброділи, де нам важко жити, що скитаються по чужинах, ховаються перед ляхамими шандарми, які їх силою до ляхського війська узяти хочуть? Чи не жаль вам, що вони не закінчили серце серед снігів, що простає до нас руку о поміч?

Та ніби ні одного не буде такого, щоб на таку шук своєї землі, щоб емігрувати в Америці, покажемо жемі рідному селу, що ми не забули за свої стріхи, з від яких пішли у широкій світ, аж до своїх людей, із котрими разом зросли разом одиу білу ереспіані.

Пишуть нам, що наші імена позанисують у пропам'ятувані книгу на вічний спомин, які доброділи. Але нам важко жити, що будемо записані золотими буквами у їх добрих серця та у Того, що не забуває нікого!

Книжкам ся усі на достояні, ну сервувати до рідного селу. Хто хоче може писати про нас до громади, а кому догодить наш шле на адресу: Н. J. Jansky Box 253, Carteret, N. J.

Григорій Волянський, Ю. Шпак.

ВЕБСТЕР, МАСС.

В обороні черняхівських емігрантів

Тому що хтось накинувся був свого часу на Черняхівців в Америці, було в нас і там, тамляти на свій народний об'єзв'язок і сидять тихенько, заступивши купці кулаки, подають імена тих Українців з Черниховців, про яких знаю,

що вже кулаки бонди Национального Оборони. Зложили позичку оці: С. Грицичук 10 дол.; А. Лемешка 15 дол.; В. Гіриця (Івана) 10 дол.; М. Солецький 10 дол.; А. Дядько 5 дол.; В. Драган 5 дол.; В. Борак (Луїза) 5 дол.; Д. Кінак 25 дол.; М. Салевичкий 25 дол.; Р. Ратушній 20 дол.; І. Борак 15 дол.; М. Данилевич 10 дол.; І. М. Ратушній 10 дол. Крім цього купили ще і інші черняхівські патріоти, але не годен усіх споминати в цьому дописі, бо ми ніяк не втрачати любови до рідної нашої сторони, як злобно закинув на був якийсь диспустватель.

Українець з Черниховців.

ДИРІЛД, МАСС.

Тумани чи вінчари?

Колись, у Хмельниччину, не було башки на каті України, як пересервети українського роду, Ярема Вишневецький. Бо як чоловік стане зарадником свого народу, то стає гіршим від чорта для своїх людей.

Оттак колись, ніякий вінчаривав без пошуду ренегатів христової віри.

Такі вінчари і яреми трапляються і між Українцями в Америці. От послушайте, яке чудовище довелось мені побачити в Дірілді, Масс. Приїхав до нас один український черкв, який стоїть там саме проти польського костела.

Дивлюсь — іде польська парад. Побивають у товариські видзани, у польських шапках і лентях. Ну, нічого, — думаю, польська парад, — думаю, а як остовіти? Поміси Полюк, який п'яний і одного з наших людей. На голові шапка із білим „вожелем“, через груди широка лямка лєнта, як шия!

А тефу на мене, лямкий лягушко, чи не маеш чести і носу, як тебе тепер лямкий лягушко, який мене з тебе сміються самі Полюки як з виродка, як з безхарактерного тумана!

А щоб було до пари, то маємо тут і в Америці. Дістав п'ятнадцять місяців як приїхав з краю. Сама оновідала, як Ляхи рабували; знущали; мучили; вшарили та розстрілювали наших людей. А тепер, — по неспівній п'яній ролі пошла до польського косяста сльоб браться!

Кожик то настане той час що така безхарактерність не буде мати місця між нами.

Самі свої люди помагають долоту сорочку адимати із Матері!

Та, на шасте, такої погани батоно не водити!

Чаен У. Н. С.

НЮ ЙОРК, Н. Я.

Доповнене до опису похороно поук. А. Савки.

Для доповнення опису похороно поук. Андрия Савки поладу, що братство-св. Андрія з Нью-Йорку мило на похороні своїх делетів: М. Салевичкий 25 дол.; Дмитро Шумелька, Павло Зитик, Дмитро Курник і Яків Стіржин. Вони з дому до черкв відправили тіло померлого, а в черкв ішли так відгородилися при домованні з савками.

П. З.

ЛОНГ АЙЛЕНД СИТ, Н. Я.

Давши жертву для бідних учениць-сиріт у Львові.

На білі учениць-сиріт в укрїнській захисті у Львові зложили отсі жертовні долари: Л'онг Айленд Ситі.

Іван Маланчук, Нестор Шамбал, Сем Сидуцький, Василь Подольський і Марія Галан з Нью-Йорку по \$100. — Разом \$5,000. Ці гроші, вивезли до Львова 1922 ч. оновідала 23255 на руки Сестри Тереси, директорки вище згаданого Захисту у Львові.

На ту саму ціль жертовувала пані Теодора Кушма з 300 кроти позостає отсі у мене \$2.00 до Земельного Банку у Львові, а Сестри Тереси передати гроші Сестри Васильянікам.

Усім жертовникам в імені бідних учениць-сиріт щиро і сердечну подяку.

Михайло Галан.

РАБАМ.

(Редактору вільської „України“). Ми гордо шлем всім віра до бонд, Ми гордо шлем на шляху і кровю споланено волю. Без сль, зневір, чи жаху.

Хоча і не маєш гасилю дола, Хоча і не маєш сивий волос в дуні під шпиром, Та не упав ніякий раба!

І горді іти на місці сими Ми не маємо ніякого раба, Добудем волю кривим, Добудем без п'ятна раба!

Д'явіл, 25 сінця, 1922.
К. Студинський.

„Апостри, шпифати, справе створили найкращі, найталановитіші й найкращі Канцелярії Хотиняни.“

T. J. HUYSECO CO., 328 S. 4th St., PHILADELPHIA, PA.

ЗАЧНІТЬ КУПУВАТИ ТЕПЕР

MAGNOLIA STAR MILK

ШАДЛІТЬ ПРЕМІОВІ КАРТКИ НА ЦІННІ ПРЕМІ.

Пішіть на купку нубар агар на протинній сторони преміові карти по ласторуну преміові асіку. „Випадають шадліть преміові карти“.

ВІНАЙШОВ ШТУЧНИЙ УГОЛЬ.

БЕРЛІН 7. марта. — Німецький винахідник Прікнер винайшов штучний уголь.

ЛЯХИ КАТУЮТЬ ЛЮДОВІВ І БІЛОРУСІВ ТАКОВО ЖАК УКРАЇНЦІВ.

Недавно допустились Ляхи великих арештовань у Вільні. В тюремних стінах опинилося кілька десятків литовських білоруських інтелігентів, яких обжадовано за державну зраду, за комунізм, за бажання викликати повстання і т. д.

Вночі дня 6. лютого с. р. дві арештованих насильно вивезено з краю. Куди, ніхто не знає. Владці заявили, що їх вивезли до прикордонної смуги і там передали литовським чинникам. В цілій Вільнощині зважся плач страдальців, дівій і жалі, позбавлених опіки і батьківської помочи. Нікого не шадляють. Навіть хорих забирали з айнок і замованих саджали в зимні вагони і вивозили.

НЮГОРСЬКІ СПІВАКІ І СПІВАЧКИ.

Нюгорська громада хоче устроїти і день демонстраційного походу — до якого має приготуватися величавий концерт

Устроєним концерту задля Української Роду під артистичною управою гетьмана Теодора Обурформа. Треба однести скрипки свої хор дівчат і свійські симони. Тому просити отсому всіх бувають члєвів свого оркестру всіх інших співаків і співачок, щоб коучуть пригититися до цього величавого свята, приходячи на пробну зорку кожної середи і п'ятниці, о год. 7.45 вечором в церквній залі на 7-ій ул. Василь Лягуша, голова Українського Хору.

ТЕРПІВ ТРИ РОКИ НА ЖОЛУДОК

Пан Стефан Ігн, Вашингтон Park, East St. Louis, Ill., wish: „Більше трох років теодора Обурформа, уживав великі аїки але жадне не поміи мене. Як хочіи прочитати в Жадне оголошення о Босковим Гірман Воні і замовили собі відразу три фізички. Сячас се перший фізички чужі ся яїше так відгородились волю косясту терпін на жолудок. Хвало Васю Босковому Гірману, що може узапорити волю косясту терпін на жолудок.“

Се є найбільший доказ про всіх терпичих, що може зробити для всіх терпичих. Се є найбільший доказ про всіх терпичих, що може зробити для всіх терпичих. Се є найбільший доказ про всіх терпичих, що може зробити для всіх терпичих.

Василь Лягуша, голова Українського Хору.

Позір! Філадельфія Позір! Гільські два дні КАТЕРИНА

М. Арлас, в 9-ю дїх

ДНЯ 13 І 14 МАРТА (MARCH)

ПОЧАТОК 8.15 ТОЧНО

Оперова дружина під управою МИРОНА КОРИКОРИ, Хор 50 людей. — Оркестра 10.

Тикети наперед можна набити в Arch Street Theatre.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНА НАХОДИТИСЯ ЧАТОСІТЬ „СВОБОДА“.

ВІСЛАВ БУЛІНОВСЬКИЙ

КАТЕРИНА

Оповідання з другої половини 17-століття.

Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

КАТЕРИНА

Сказав утішений полковник: — Навхаті нам на січову старшину. Нехай вони ідуть до Батурина, а як тут сам справимося.

Голово зробив так, — радія Петро. Доки не довідається, якого приїшло наше військо, — а як воно може приїхати в гостиню до Москалів, то доки не знаєте, як отаман гадає поєсти до нехай ідувати в гостиню до Москалів. Побачимо, чи приїде сам робити з військом, чи може без него на власну руку.

На се полковник згодився. Природично, Петро обіцяв, що як би військо пішло даліше, не поступаючи до Батука, то, або він сам докине, або приїде мюзака з вїстною, де всі загорівники мають зійтись. На всякий случай радив, щоб котрий з загорівників сіднував за постолю.

Петро не хотів вникати, чез се відстав від побратима і від свого власного війська. До хутора не хотів поступати, бо Василь не писав туті за жадку, не брешучи, могли сказати, що він там не був.

Не поступало, бо є ваджа причина. Три вертій і скази, що він іхав. Я обдух туті за жадку, як в нас з той бою, який хуторі, не брешучи, могли сказати, що він там не був.

Чому? Там вас дожидають, чез се відстав від побратима і від свого власного війська. До хутора не хотів поступати, бо Василь не писав туті за жадку, не брешучи, могли сказати, що він там не був.

Колі так міркував, як зійтись з загорівниками, пару кроків перед ним вихованся з трави Ухач.

— Зороти, сотнику! Кричати жук на нас. Заряди мені вільно відійхати, вивези мене в степ пильнувати, чи не вертає. Як би він зараз не відійхав, казали мені надійтись до Василья з вїстною, щоб він не поїхав з вїстною. Рішав, чи поїхав з вїстною.

КАТЕРИНА

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

КАТЕРИНА

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

Катерина була в хуторі, коли Петро міркував, що йому зробити з отсими всіма, що тепер чужі. Головно розважав, чи првде те розказати Василью, чи не првде.

